

marin* ter v duhu hrvaške narodne zabarvano, ritmiški zanimivo »Sem slovenska deklica«, dva bisera narodne pesmi v vzorno izdelani obliki. Manj srečen je bil gosp. Čerin, ko si je izbral za predmet, s katerim bi preizkusil svoje harmonizacijsko znanje, sicer prav priljubljeno »En starček je bil«. Napev ni niti duhovit, niti ni lep, in je torej škoda truda, ki mu ga je posvetil harmonizator. Sploh bi bilo kazalo ohraniti običajni način izvajanja po solistu, poleg katerega ima zbor le nalogo dopolnjujočega elementa. Spominu na dne 3. aprila t. l. zamrlega Johannesesa Brahmsa je posvetil g. koncertni vodja Čerin zadnjo točko štirih kratkih in krepkih, ostro ritmovanih »ciganskih pesmi« za mešani zbor s spremljevanjem klavirja, op. 112. Glasbeni večeri, za katerih prireditelj gre največja zasluga g. dru. Edvardu Volčiču, se izvestno omilijo občinstvu, če bode njih vzporedi v bodoče vselej tako okusno izbran in zanimiv, kakor letos.

—oe—.

Slovansko pevsko društvo na Dunaju, je doseglo sijajen uspeh s svojim koncertom, v katerem so se peli poleg narodnih pesmi, prirejenih od Hubada, tudi Dvořakovi moravski dueti in odlomki krasnega oratorija: »Stabat mater«. Navzlic demonstrativnemu hujskanju nekaterih velikogermanskih listov se je izvršil v najlepšem miru. Strokovni kritiki so objavili zelo laskave ocene; zlasti opozarjamo na oceno strogega kritika dra. Th. Helma v listu »Oe. Musik u. Theater-Zeitung«. Čestitati moramo na tem uspehu sl. društvu, osobito pa njegovemu voditelju, g. M. Hubadu. ***

Slovensko gledališče. (Konec.) Operne predstave so bile večinoma prav dobre, takisto operetne. V obče pa moramo reči, da je bilo letos primeroma več slabih predstav, nego jih je bilo lani. Nekoliko je nemara tega kriv tudi nenavadno dolgi predpust. — Vendar pa naj bi odločilni faktorji premišljali, kje tiče morda še drugi vzroki, in se li ne bi dali v prihodnje odstraniti nekateri nedostatki, ki se vedno in vedno ponavljajo.

V enem oziru pa je naše gledališče v pretekli dobi vendarle napredovalo, v tem namreč, da so se uprizorili v tej sezoni trije domači proizvodi, in sicer ena drama pa dve operi. To ni dosti, vendar toliko, da nam vzbuja nado do boljše bodočnosti.

Omenili bi lahko še marsikaj, toda ne storimo tega, nekaj zato, ker bi morali ponavljati, kar smo povedali že lani ob koncu sezone, nekaj pa zato, ker smo prepričani, da odločilni krogi sami dobro poznajo rane našega gledališča, in da jih je resna volja, da jih po svojih močeh izcelijo.

Samo ena opazka, ki se tiče operete, naj nam bo še dovoljena. Baš v pretekli sezoni smo se lahko prepričali, da se naše občinstvo za opereto ne ogreva posebno. Utegnil bi kdo tudi iz tega sklepati o slabem okusu našega občinstva. Proti tej trditvi treba opomniti, da obrača opereti občinstvo tudi že povsod drugod hrbet, in vse kaže, da bo opereta prej ali slej popolnoma izginila z odra.

Priznamo, da »Mam'zell Nitouche« in »Blitzmädl« bi utegnili tudi pri nas še vleči, a le tedaj, ako ostane gospica Polakova še nadalje pri našem gledališču; brez nje pa bi bili tudi te dve opereti pri nas nemožni. Ako je torej res, kar se govori, da namreč gospica Polakova prihodnje leto ne bode več član našega gledališča, potem vodstvu našega gledališča nujno svetujemo, naj izpusti opereto čisto iz repertoarja.